

Nr 246.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld; given Stockholms slott den 24 april 1936.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 24 april 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler fråga om fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld och anför därvid:

I överensstämmelse med beslut av årets riksdag medgav Kungl. Maj:t genom kungörelse den 28 februari 1936 (nr 40), att riksbanken finge för tiden från och med den 1 mars till och med den 31 maj 1936 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, med rätt dock för riksbanken att, om förhållandena därtill gäve anledning, före utgången av nämnda tid återupptaga inlösningen av bankens sedlar.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 16 april 1936 hava *fullmäktige i riksbanken* hemställt om fortsatt befrielse för riksbanken från inlösningskyldigheten till och med den 28 februari 1937. Fullmäktige hava därvid anført, att de skäl, som fullmäktige i tidigare framställningar av enahanda art åberopat, fortfarande i huvudsak ägde giltighet. Den faktiska stabilisering i värdeförhållandet mellan de viktigaste valutorna, som varit för handen under senare hälften av år 1935, hade bestått även under den förflutna delen av innevarande år. Denna stabilitet hade kunnat bibehållas endast genom fortsatta ingripanden från centralbankernas och valutafondernas sida. Om den framtida utvecklingen av förhållandet mellan valutorna rådde fortfarande ovissheit. Det allmänna konjunkturläget vore fortfarande sådant, att fullmäktiges tidigare uttalanden om riktlinjerna för penningpolitiken alltjämt ägde giltighet.

Fullmäktige i riksgäldskontoret, vilka tillfälle beretts att yttra sig i ärendet, hava förklarat sig ej hava något att erinra mot att bankofullmäktiges framställning bifalles.

Mot vad fullmäktige i riksbanken anført rörande skälen för fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld samt beträffande riktlinjerna för penningpolitiken har jag intet att erinra.

Jag får alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att riksbanken må för tiden från och med den 1 juni 1936 till och med den 28 februari 1937 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, med rätt dock för riksbanken att, om förhållandena därtill giva anledning, före utgången av nämnda tid återupptaga inlösningen av bankens sedlar.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Bernt Nilsson.